

Sygn. akt II KZ 45/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **M. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 grudnia 2014 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego dnia 26 września 2014 r.

o odmowie wyznaczenia innego obrońcy z urzędu oraz przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Skazany M. S. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w S. z dnia 18 września 2013 r., sygn. akt [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 20 czerwca 2013 r., sygn. [...] (k.576-577v, tom III). W dniu 21 lipca 2014 r. wpłynął do Sądu Apelacyjnego wniosek skazanego o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (k.609, tom IV). Wyznaczony z urzędu adwokat J. K., pismem z dnia 21 sierpnia 2014 r., poinformowała Sąd o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania (k.641-645, tom IV). Zarządzeniem z dnia 1 września 2014 r. skazany M. S. został wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych przez złożenie wniosku o

wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata albo radcę prawnego ustanowionego z wyboru (k.648, tom IV).

Pismem z dnia 2 września 2014 r. skazany wystąpił o „zmianę adwokata ustanowionego z urzędu” albowiem wyznaczony obrońca stwierdził, iż w sprawie brak jest podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania (k.657, tom IV). Zarządzeniem z dnia 26 września 2014 r. (k.663, tom IV) poinformowano skazanego o odmowie wyznaczenia innego obrońcy z urzędu. Ponieważ skazany nie uzupełnił braków formalnych w wyznaczonym terminie, tym samym zarządzeniem odmówiono także przyjęcia jego wniosku o wznowienie postępowania. Zarządzenie to zaskarżył wnioskodawca pismem z dnia 6 października 2014 r. (k.667, tom IV).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, jeśli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratura, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego (art. 545 § 2 k.p.k.). Sporządzenie wniosku przez „adwokata albo radcę prawnego” ma na celu zapobieżenie nadużywaniu tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia i składania wniosków nie znajdujących podstaw prawnych w art. 540 k.p.k. i art. 540a k.p.k. Wyznaczony w sprawie obrońca z urzędu w osobie adwokat J. K., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformował Sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania (k.641-645, tom IV). W związku z opinią wyznaczonego obrońcy z urzędu brak również podstaw do wyznaczenia skazanemu innego obrońcy z urzędu, który ewentualnie sporządziłby i podpisał wniosek o wznowienie postępowania, albowiem stanowisko to nie wynika z lekceważenia przez obrońcę obowiązków względem skazanego, ale wyłącznie z przekonania o braku merytorycznych podstaw do wniesienia takiego wniosku.

Ponieważ skazany w wyznaczonym terminie nie złożył wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata albo radcę prawnego z wyboru, zarządzenie w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego przez niego osobiście, należało uznać za zasadne. Zauważyć przy tym należy, że stanowisko adwokata z urzędu o braku podstaw do

sporządzenia i wniesienia wniosku o wznowienie postępowania zostało obszernie uzasadnione (zawiera ono m.in. odniesienie się do argumentów skazanego podnoszonych w zażaleniu), zaś samo zażalenie, w istocie rzeczy, zmierza do wykazania podstaw do wznowienia postępowania, a nie braku trafności skarżonego zarządzenia.